

ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΕΠΟΣ 1940 – 41

Χαρά

Εκεί, στα βουνά της Πίνδου πρωτοακούστηκε η κραυγή «ΑΕΡΑ» και από το Μέτσοβο πετάξαμε τους Ιταλούς μέσα στην Αλβανία. Εκεί στο Μόραβα και το Ιβάν, τα βουνά που περικλείουν την Κορυτσά, γράφτηκαν λαμπρές σελίδας δόξας.

Ελένη

«Πίνδος! Στις δυο αυτές ελληνικές συλλαβές κλείσθηκε το ωραιότερο νόημα: η ακαταμάχητη πίστη στην Ελευθερία! Οι δύο αυτές ελληνικές συλλαβές έδωσαν την πιο μεγάλη ελπίδα: την πρώτη νίκη κατά του Άξονος.

« ... Κάποιοι αρχαίοι ελληνικοί θεοί θα σταμάτησαν τον εχθρό.

Και μια προσβεβλημένη Παρθένος, Μητέρα Θεού,

θα οδήγησε τότε κάποιον ευλογημένο μικρό στρατό ... »

έτσι θα γράψει αργότερα ο Θρύλος.

Γιατί πράγματι ο Θρύλος δεν θα θελήσει ν' αφήσει την Πίνδο στην ψυχρή Ιστορία. Θα την πάρει να την κάνει τραγούδι, να την δώσει σαν αλληγορικό νόημα, να την εμφανίσει σαν ένα Λαό και σαν μια Ιδέα.

Ας σεβασθούμε του Θρύλου τη θέληση. Ας αφήσουμε σ' αυτόν να μας μιλά για την Πίνδο. Οι χάρτες και τα κείμενα μοιάζουν πολύ φτωχά».

Χαρά

Ο τότε δικηγόρος Σακελαρίου από τα Βίλια Αττικής, γράφει ένα ποίημα για το γιό του αεροπόρο, που καταρρίφτηκε στις 2 Νοεμβρίου στα Γιάννενα, σε μια παράτολμη αναχαίτιση σχηματισμού Ιταλικών βομβαρδιστικών, πετώντας με μαχητικό αεροπλάνο της τιμημένης Ελληνικής αεροπορίας.

Ελένη

*Από ψηλά τα Γιάννενα
φωνή αγγέλων φτάνει,
ετοίμασε πάτερα μου*

το δάφνινο στεφάνι.
Τις αδερφές μου φίλησε,
της μάνας μου το χέρι,
στάσου στη θέση της πιστός
στο κάθε θέλημά της
και πες της υπερήφανη
πρώτη αυτή να ξέρει,
πως σαν τη μάνα η Ελλάς
με κράτησε κοντά της.

Χαρά

Στον πόλεμο του '40 έλαβαν μέρος οι γεννηθέντες από το 1905 μέχρι το 1920.

Οι τραυματίες από εχθρική ενέργεια ή κρουπαγήματα ήταν πολλοί.

Ελένη

« Όχι! Ξεκινήσαμε με την δύναμιν της Ψυχής μας.
Κι' ανεβήκαμε, ακλουθώντας το δύσκολο ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΠΙ-
ΣΤΕΩΣ, πάνω στην ΠΙΝΔΟ,
για να την αναδείξουμε με τον ηρωισμό μας ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ
και να κατέβουμε απ' την άλλη πλαγιά κυνηγώντας τούς επι-
δρομείς.
Πόσες από τότε νίκες!

... Καλαμάς, Ελαία, Δελβινάκι, Φράσαρη, Μόροβα, Ιβάν, Κορυτσά,
Άργυρόκαστρο, Πρεμετή, Κλεισούρα, Πόγραδετς, Μοσχόπολις,
Δέβολης, Οστραβίτσα, Τόμαρος, Γαρονίν, Χιμάρα, Κάμια, Τρε-
μπεσίνα, 731, Μπούμπεσι, Άγιοι Σαράντα, Σεντέλι, Γκόλικο,
Κουρβελέσι, Πέστανη, Σιούσιτσα . . . »

Χαρά

Οι αιχμάλωτοι οδηγήθηκαν στην Ιταλία, από όπου επέστρεψαν κατά τη διάρκεια της κατοχής.

Ελένη

«Εμείς τώρα πια γλιτώσαμε. Γυρίζω με βουρκωμένα μάτια κατά την Αλβανία. Και συλλογίζομαι τις νύχτες πάνω από την ανταύγεια του παγωμένου χιονιού, όταν κι' αυτή η σιγαλιά θα σωπαίνει, και τα βουνά θα σκέπτονται και θ' αναστενάζουν και τα δέντρα θα μιλάνε, γι' αυτά που είδαν κι' άκουσαν και ακόμη γι' αυτούς τους μικρούς τάφους, που δε θάχουν ούτε σταυρό».

Χαρά

Οι αγνοούμενοι χάθηκαν στα βουνά της Αλβανίας. Οι περισσότεροι στην Κλεισούρα. Πολλοί πνίγηκαν όταν βυθίστηκαν τα πλοία που τους μετέφεραν.

Ο Κωστής Παλαμάς, την 1η Απριλίου 1941 έλεγε:

Ελένη

Στην Ελλάδα ...

*η δόξα το καμάρι της,
η αλήθεια είναι δική της.
Κι αν είναι και στον πόλεμο
μέση, η ζωή θυσία,
ο Τάφος είναι πέρασμα
προς την Αθανασία.*

Χαρά

Δυστυχώς, πολλοί έπεσαν υπέρ Πατρίδος

Στο νέο βιβλίο του κυρίου Κυριάκου Λουκά, με τίτλο "Ειρεσιώνη" περιλαμβάνεται και ένα λυπητερό επιτραπέζιο που τραγουδούσαν στο χωριό του, το Άρμα, τη δεκαετία 40' - 50'

Ελένη

*Εσείς παιδιά Θηβαίικα παιδιά της Βοιωτίας εσείς παιδιά
θα φύγετε θα πάτε στην Ελλάδα και μένα που μ' αφήνετε εδώ
στην Αλβανία.*

Κι' αν σας ρωτήσει η μάνα μου η δόλια η αδελφή μου μη πείτε πως σκοτώθηκα πως είμαι λαβωμένος έχω γυναίκα και παιδιά και είμαι παντρεμένος.

Θα χω την πέτρα πεθερά την μαύρη γη γυναίκα και τ' αγριμάκια του βουνού θα είναι η συντροφιά μου.

Δεν έχω μνήμα για να μπω τάφο να με σκεπάσει ούτε κανένα συγγενή καντήλι ν' μανάψει.

Θα φάνε τ' αγρίμια του βουνού σάρκα για να χορτάσουν και τα πουλιά του ουρανού αίμα να ξεδιψάσουν.

Σπάστε κλαριά σκεπάστε με κ' αφήστε περιθώρια να μπαινοβγαίνουν τα πουλιά τα μαύρα χελιδόνια να παν να πουν στην μάνα μου στην δόλια αδελφή μου να πούνε πως σκοτώθηκα να μην με περιμένει.

Να πούνε πως σκοτώθηκα εδώ στο Τεπελένι.

Χαρά

Η θυσία τους δεν πήγε χαμένη.

Ο Θουκυδίδης έλεγε:

«Ούς νύν ύμεις ζηλώσαντες καί τό εύδαιμον τό έλεύθερον, τό δέ έλεύθερον τό εύψυχον κρίναντες, μή περιοράσθε τούς πολεμικούς κινδύνους»

Ελένη

«Αυτούς λοιπόν (που έπεσαν στον πόλεμο) αφού πάρετε σαν παράδειγμα και αφού πιστέψετε ότι η ευτυχία έγκειται στην ελευθερία, η δε ελευθερία στην ανδρεία να μην αποφεύγετε τους κινδύνους του πολέμου».

Χαρά

Η Σημερινή Ελλάδα ασεβής και αδιάφορη για τα ηρωικά τέκνα της, που με την θυσία των έγραψαν το έπος του 40, δεν κατόρθωσε να συγκεντρώσει ακόμη τα οστά των νεκρών Ηρώων της, στο Αλβανικό Έπος (10.000 περίπου).

Και να σκεφθεί κανείς ότι, στην ναυμαχία των Αργινουσών το 406 π.Χ. οι Αθηναίοι καταδίκασαν τους νικητές Έλληνες

Στρατηγούς σε θάνατο, διότι ασέβησαν, επειδή δεν μάζεψαν τους νεκρούς τους από την τρικυμισμένη θάλασσα.

Ευτυχώς όμως, οι περισσότεροι γύρισαν

Ελένη

Με πεισματωμένη πίκρα, πένθιμα, οι νικητές της Αλβανίας άρχιζαν να πετάνε χάμου τα τιμημένα όπλα τους. Ένας πυροβολάρχης έξω από τα Γιάννενα, τίναξε την ώρα εκείνη τα μυαλά του πάνω στα κανόνια του. Οι άλλοι, αποφασισμένοι να μην πέσουν στα χέρια των Γερμανών με τη στολή τους, βάλθηκαν να φεύγουν κρυφά, να σκορπάνε όπου μπορούσαν, σ' όλες τις κατευθύνσεις, με ότι μέσο βρίσκανε πρόχειρο ή και με τα πόδια. Γέμισε η χώρα από φυγάδες όχι του πολέμου αλλά της αιχμαλωσίας. Με οδύσσειες αφάνταστες οι άντρες αυτοί, οι νηστικοί μια και δυο βδομάδες, οι κνηνημένοι, θα τραβούσαν τώρα για τα σπίτια τους, για τα χωριά τους, που τα είχε κιόλας ισκιώσει ο ζυγός της σκλαβιάς.

Χαρά

Εποποιία του 1940-41, Άγγελος Τερζάκης.

Κάποιοι από τους μαχητές ζουν ακόμη.

Τους ευχαριστούμε και τους τιμούμε.

Ελένη

Ελέγαμε: ένα Μαραθώνα ακόμα. Ελέγαμε: μία Σαλαμίνα ακόμα. Ελέγαμε: ακόμα ένα Εικοσιένα. Και ήρτες τέλος Συ. Μητέρα – Μέρα, όπου αγκάλιασες κι ανύψωσες ολόκληρα τα περασμένα στον ανώτατο λυτρωτικό σκοπό τους, στον υπέρτατό τους, ηθικόν Ιστορικό Ρυθμό! Ω δικαίωση όλων των Ελληνικών Αγώνων! Ω ύψιστη ηθική στροφή μέσα στο χάος ολοκλήρου του Κόσμου! Και μαζί, ω γιγάντεια, πλεύρια ιστορική καταβολή, από την οποία, Νικητές, οι

Έλληνες, θα ξεκινήσουμε αύριο πρωτοπόροι της πνευματικής ανάπλασης ολόκληρης της γης!

Χαρά

Ήταν ο Άγγελος Σικελιανός.

Ελένη

Εις μίαν κορυφή της Πίνδου ας υψωθεί τεράστιος ναός δωρικού ρυθμού η στέγη του οποίου θα καλύψει τα οστά του Έλληνα Αγνώστου Στρατιώτου που αφήκε την τελευταία πνοή εις τα χιόνια της Αλβανίας μαχόμενος, δια την ελευθερία και δια την ακεραιότητα της Πατρίδος του.

Η Αύρα των γύρω του ναού ορέων ας συγκεντρώνει πάντοτε εις μίαν ατελείωτη παρέλαση ολόκληρη την θεωρία των απανταχού ηρώων Άγγλων, Αμερικανών, Πολωνών, Ρώσων, ελευθέρων Γάλλων, Ολλανδών, Βέλγων, Νορβηγών και εις την κεφαλή της παρατάξεως ας τεθεί ένας Έλλην πολεμιστής, το γνησιότερο τέκνον της ελευθερίας, του οποίου η κραυγή "ΑΕΡΑ" θ'αντηχεί πάντοτε υπεράνω των θαλασσών και των ορέων.

Χαρά

Άνεμος Ελευθερίας, Κόμπτον Μάκενζυ

Ο Ελληνικός λαός ήταν και είναι φιλειρηνικός. Όμως από την αυγή της ζωής του, υποχρεώθηκε πάντα να πολεμά, να αμύνεται ενάντια σε ποικιλώνυμους επιδρομείς, να θυσιάζεται να πέφτει, ν' ανασταίνεται. ..

Τους αγώνες αυτούς ο λαός μας τους έκανε τραγούδι, που το τραγούδησαν οι αοιδοί στα κλασσικά έπη, οι μεσαιωνικοί λυράρηδες στα ακριτικά τραγούδια κι οι τραγουδιστάδες μας στα κλέφτικα.

Στη νεότερη εποχή ακολούθησαν οι Βαλκανικοί πόλεμοι, η Μικρασιατική εκστρατεία και καταστροφή, το έπος της Αλβανίας. Τα γεγονότα αυτά τα τραγούδησε ο λαός μας. Οι μαχητές μας στο μέτωπο κι οι δικοί τους πίσω συνέθεταν διάφορα τραγούδια, ρίμες και θρήνους, λαϊκά δίστιχα και μαντινάδες, αυθεντικά δημιουργήματα ανώνυμων κι αυτοσχέδιων τραγουδοποιών.

Η ιστορία τη Ελλάδας είναι γραμμένη στα τραγούδια της.
Μέσα από αυτά τα τραγούδια ας θυμόμαστε τις μεγάλες στιγ-
μές της πατρίδας μας.
Σας ευχαριστούμε